

[Svend Auken]

gerne og den tekniske udvikling har ramt kvinderne uforholdsmæssig hårdt.

Socialdemokratiet ser en løsning på arbejdsløshedsproblemet gennem en kombination af en aktiv investerings- og beskæftigelsespolitik og en generel nedsættelse af arbejdstiden. Vi har stillet forslag om investeringer i ny teknik og forskning, vi har fremlagt et omfattende bolig- og byggeprogram, vi har stillet forslag om en landsdækkende ungdomsgaranti, og vi vil snarest tage initiativ vedrørende de store investeringer inden for informationsteknologien.

Efterhånden ved alle – måske også snart regeringen – at det bliver nødvendigt med en generel nedsættelse af arbejdstiden. Alene den tekniske udvikling gør dette nødvendigt. Uden en nedsættelse af arbejdstiden vil arbejdsløsheden i bedste fald komme til at ligge på ca. 300.000 ledige resten af 1980'erne, og i værste fald vil arbejdsløsheden udvikle sig endnu kraftigere. F.eks. forudsiger vismændene en ledighed på 340.000 allerede i 1985. Alle undersøgelser viser derimod, at en generel nedsættelse af arbejdstiden til 35 timer om ugen rigtigt gennemført og tilrettelagt kan give et fald i arbejdsløsheden til ned under 100.000 i 1990. Samtidig vil underskuddet på statsbudgettet og i forholdet til udlandet kunne falde mærkbart.

Det er indlysende, at en nedsættelse af arbejdstiden vil stille samfundet over for en række udfordringer. En nedsættelse af arbejdstiden kræver smidighed ved placeringen af arbejdstiden: der må lægges op til, hvad man kunne kalde et historisk kompromis, hvor arbejdsgiverne går med til en almindelig sænkning af arbejdstiden og lønmodtagerne accepterer en væsentlig større smidighed i placeringen af deres arbejdstid. Dette krav gælder både i produktionen og inden for den private og den offentlige servicesektor.

Slagordet om, at det for at sætte menneskenes arbejdstid ned er nødvendigt at forlænge maskinernes arbejdstid, gælder stadig. Det er også nødvendigt at investere i uddannelse af de ledige for at undgå flaskehalse og tilpasningsproblemer i takt med den faldende arbejdsløshed.

Tiden er kommet til, at folketinget tager klar stilling og pålægger regeringen at leve op til sine forpligtelser som regering og som stor arbejdsgiver. Der er endelig grund til, at folketinget også drøfter de store nedskæringer

over for de arbejdsløse. Jeg tænker ikke kun på nedskæringerne på dagpengeområdet, som vi kommer tilbage til senere i dag, men også på de store nedskæringer over for kommunerne, som vil føre til, at arbejdsløsheden stiger i de kommende år. Kommunernes Landsforening og Amtrådsforeningen har anslået, at alene de foreslåede indskrænkninger over for kommuner og amter vil medføre et tab af arbejdspladser på 15.000 om året.

Der er også grund til med uro at se på nedskæringerne inden for ungdomsindsatsen. Mens undervisningsministeren næsten, havde jeg nær sagt, manisk tæller stole i sit uddannelsessystem, ødelægges ungdomsindsatsen desværre ved, at regeringen har opgivet garantimålsætningen, har gennemført nedskæringer på jobkabelsen, har gjort en utilstrækkelig indsats for at skabe lære- og praktikpladser og tilsyneladende har givet op over for de unges økonomiske problemer.

En effektiv indsats mod den høje arbejdsløshed vil kræve for det første et internationalt arbejde for at sikre, at det økonomiske opsving bliver holdbart, for det andet en forbedret dansk konkurrenceevne, for det tredje en aktiv dansk investeringspolitik i samarbejde mellem den offentlige og den private sektor om investeringer både i mennesker og i maskiner og i faste anlæg, for det fjerde en generel nedsættelse af arbejdstiden og for det femte en støtte til de mest udsatte grupper på arbejdsmarkedet.

Desværre har den nuværende regering svigtet på disse nøglepunkter, og der er derfor al mulig grund til, at folketinget præciserer tingene i dag under debatten, og jeg håber, at dette vil ske i forbindelse med debatten om en nedsættelse af arbejdstiden.

Jeg skal allerede nu meddele, at fru Lilli Gyldenkilde på vegne af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti vil fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, der indskærper dette vedrørende arbejdstiden.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Det er en bemærkning fra hr. Svend Auken, som kalder mig op. Hr. Svend Auken brugte udtrykket dværg på lerbødder om regeringens politik, når det drejede sig om bekæmpelsen af arbejdsløsheden. Enhver i dette land har jo yringsfrihed, også fra denne talerstol, men det er nu en lidt underlig be-